

ज्योतिस् *n.* [युत्-इसुर आदेरस्य जः. जयुत्-इसुर वा] 1 Light, lustre, brightness, flash; ज्योतिरेकं जगाम S. 5. 30; R. 2. 75; Me. 5. -2 Light of Brahman, light regarded as the Supreme spirit; Bg. 5. 24; 13. 17; अथ यदतः परो दिवो ज्योतिर्दीप्यते Ch. Up. 3. 13. 7; U. 4. 18. -3 Lightning. -4 A heavenly body. -5 A heavenly body, a luminary (planet, star &c.); ज्योतिभिरूद्यद्विरिव त्रियमा Ku. 7. 21; Bg. 10. 21; H. 1. 21; Ku. 2. 19; S. 7. 6. -6 Brightness of the sky, day-light (opp. तमस्). -7 The sun and moon (dual). -8 Light as the divine principle of life, intelligence. -9 The science of the course of heavenly bodies; astronomy. See ज्योतिष. -10 The faculty of seeing. -11 The celestial world. -12 A Cow; SB. on MS. 10. 3. 49. -m. 1 The sun. -2 Fire; ज्योतिष्कल्पोरुकेशरः (मारुतिः) Bk. 9. 60. -8 An epithet of Viṣṇu. -Comp. -इङ्गः, -इङ्गणः the fire-fly. -कणः a spark of fire. -गणः the heavenly bodies collectively; -चक्रम् the zodiac. -श्वः an astronomer or astrologer. -मण्डलम् the stellar sphere. -मिलिन् *m.* -वी (वी) जम् a fire-fly. -रथः (ज्योतीरथः) the polar star. -लोकः the supreme spirit. -विद् *m.* an astronomer or astrologer. -विद्या, -शास्त्रम् (ज्योतिःशास्त्रम्) astronomy or astrology. -स्तोमः (ज्योतिष्टोमः) a Soma sacrifice considered as the type of a whole class of sacrificial ceremonies. ज्योतिष्टोमः A kind of soma sacrifice requiring sixteen priests for its performance. -हस्ता N. of Durgā.

ज्योतिर्मय *a.* Consisting of stars, starry; R. 15. 59; ऋषीज्योतिर्मयान् सप्त सप्तमार स्मरशासनः Ku. 6. 3.

ज्योतिष *a.* (-षी *f.*) [ज्योतिः सूर्यादिगत्यादिकं प्रतिपादयत्यास्यस्य अच्] 1 Astronomical or astrological. -षः An astronomer or astrologer. -षम् 1 Astronomy, astrology, the science of the course of the heavenly bodies and divisions of time resting thereon; कलामात्राविशेषज्ञात् ज्योतिषे च परं गतान् Ram. 7. 94. 7. -2 One of the six Vedāṅgas (being a short tract on astronomy). -Comp. -विद्या astronomical or astrological science.

ज्योतिषिकः One who studies or knows astronomy.

ज्योतिषी, ज्योतिष्कः A planet, star, luminary. -कम् N. of the shining peak of Meru. -कः The चित्रक tree.

ज्योतिष्मत् *a.* [ज्योतिरस्यस्य मत्] 1 Luminous, bright, shining, possessed of luminous bodies; नक्षत्राराप्रहस्यकुलपि ज्योतिष्मती चन्द्रमसैव रात्रिः R. 6. 22. -2 Celestial. -m. 1 The sun. -2 N. of the third foot of Brahmā. -3 N. of one of the seven suns appearing at the destruction of the world. -ती 1 The night (as illuminated by the stars). -2 (In phil.) A state of mind pervaded by सत्त्वगुण *i. e.* a tranquil state of mind.

ज्योत्स्ना [ज्योतिरस्थां ज्योतिष उपधालोपो नश्च प्रत्ययः P. V. 2. 114 Sk.] 1 Moonlight; स्फुरत्स्फारज्योत्स्नाधबलितत्त्वे क्वापि गुल्मे Bh. 3. 42; ज्योत्स्नावतो निर्बिशति प्रदोषान्

R. 6. 34. -2 Light (in general). -3 An epithet of Durgā. -4 A moonlight-night. -Comp. -ईशः the moon. -प्रियः the Chakora bird. -चृक्षः a lamp-stand, a candle-stick.

ज्योत्स्नी A moonlight-night.

ज्यौत्स्न *a.* Bright or lit with moonlight. -स्नः The bright half of a month. -स्नी, -स्निका A full-moon night.

ज्यौ: The planet Jupiter (a word connected with Greek Zeus).

ज्यौतिषिकः an astronomer or astrologer.

ज्ञि I. 1 P. (ज्ययति) 1 To overpower, conquer. -2 To go. -II. 9, 10 P. (ज्ञिणाति, ज्ञाययति) To grow old.

ज्वर् 1 P. (ज्वरति, जर्ण) 1 To be hot with fever or passion, be feverish. -2 To be diseased.

ज्वर *a.* [ज्वर् भावे थ] 1 Heated, feverish. -2 Excited, inflamed. -रः 1 Fever, feverish heat (in medicine); स्वेद्यमानज्वरं प्राज्ञः कोऽम्भसा परिषिद्धति Si. 2. 54; also used fig.; दर्पज्वरः, मदज्वरः, मदज्वरः &c. -2 Fever of the soul, mental pain, affliction, distress, grief, sorrow; व्येतु ते मनसो ज्वरः Ram.; मनसस्तदुपरिथते ज्वरे R. 8. 84; Bg. 3. 30. -रा Fever. -Comp. -आश्रिः the paroxysm of fever. -अङ्गुकुरः a febrifuge. -अन्तकः Cathartocarpus fistula. -आरि: 'febrifuge', cocculus cordifolius. -क्षयः anti-febrile. -गण्डः N. of a disease; जलोदरे रुषारोगे ज्वरसुग्दे विषुचके Mb. 12. 303. 6. -प्रतीकारः cure of fever, febrifuge. -हन्त्री 'febrifuge', Rubia Munjsta. -हर *a.* febrifuge.

ज्वरित, ज्वरिन् *a.* (-णी *f.*) Attacked with fever.

ज्वल 1 P. (ज्वलति, ज्वलित) 1 To burn brightly, blaze, glow, shine; ज्वलति चलितेन्द्रियोऽभिः S. 6. 30; Ku. 5. 30. -2 To be burnt up, be consumed or afflicted (as by fire) अमृतमधुरमृदुतरवचनेन ज्वलति न सा मल्यजपवेत् Git. 7. -3 To be ardent; जज्वाल लोकस्थितये स राजा Bk. 1. 4. -4 To burn (as a wound). -Caus. (ज्वलयति-ते, ज्वालयति-ते, but प्रज्वलयति) 1 To set on fire, light, kindle. -2 To irradiate, illuminate, brighten.

ज्वल *a.* [ज्वल्-अच्] 1 Flaming, blazing. -2 Bright, brilliant. -लः Flame, blaze, light; लिम्पैरिव तनोवातैश्चेत्यस्याज्वलो न कः Bk. 6. 79.

ज्वलका A large flame of fire.

ज्वलन *a.* [ज्वल्-युच्] 1 Flaming, shining. -2 Combustible. -नः Fire; तदनु ज्वलनं मदर्पितं त्वरयेद्विष्णवातवीजने Ku. 4. 36, 32; Bg. 11. 29. -2 Corrosive alkali. -3 The number 'three'. -4 Plumbago Zeylanica or its root; Mātaṅga L. 11. 26. -नम् Burning, blazing, shining. -Comp. -अस्मन् *m.* the sun-stone.